



בש"פ 8002/18 - אושר אלבז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8002/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית

העורר:

אושר אלבז

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק
מ"ת 27654-08-18 שניתנה ביום 6.11.2018 על ידי
כבוד השופט נ' אבו טהא

תאריך הישיבה:

י"א בכסלו התשע"ט

(19.11.2018)

בשם העורר:

עו"ד מירי פרידמן

בשם המשיבה:

עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט נ' אבו טהא) מיום 6.11.2018 במ"ת 27654-08-18, המורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 27674-08-18.

2. עיקרי כתב האישום: ביום 13.8.2018 הוגש כתב אישום המייחס לעורר עבירות של ייבוא סמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וזיוף בנסיבות מחמירות. זאת, לפי סעיפים 13, 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973) וסעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי הנטען בכתב האישום ייבא העורר מגרמניה, בסיועו של אלי תורג'מן (להלן: אלי), 8,439 כדורי MDMA שהוחבאו במתקן חשמלי שנשלח בדואר. אלי פנה לנהג המונית לירן מועזיז (להלן: לירן) והציע לו 4,000 ₪ בתמורה



לכך שלירן ייסע לפיצוצייה בשדרות שבבעלות אלי, ייקח ממנו יפוי כוח (אותו זיפו העורר ואלי), ויאסוף את חבילת הכדורים מנקודת האיסוף של דואר ישראל בדימונה. ביום 12.1.2018 אסף לירן את החבילה כאמור והעבירה לאלי. בסמוך לאחר מכן נעצרו לירן ואלי, וברשותו של אלי נתפסו 8,363 כדורי MDMA. העורר, שנודע לו על המעצרים, לא שב לביתו. המשטרה חיפשה אחריו במשך כשבועה חודשים, והעורר נעצר לבסוף ביום 4.8.2018.

3. החלטות בית משפט קמא מיום 6.9.2018 ו-6.11.2018: בהחלטתו מיום 6.9.2018 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד העורר. נקבע כי המועד הנכון לבירור טענות העורר נגד מהימנות דבריהם של אלי ולירן הוא בהליך העיקרי – מה גם שלא נמצאו "סתירות בולטות" בגרסתו של אלי, כטענת העורר. בית המשפט הוסיף כי גם העובדה שלירן שינה את גרסתו בשלב מסוים, לא הפריכה בצורה מהותית את הודעתו, וכך גם העובדה שלא נערך עימות בין העורר לבין לירן ואלי. עוד נקבע שגרסתו של העורר בנוגע לקשר עם אלי ובנוגע להיעלמותו, לא עלתה בקנה אחד עם הראיות שבחומר החקירה.

ביום 6.9.2018 התקיים דיון משלים בנוגע לחלופות מעצר. בהמשך להוראת בית המשפט, התקבל ביום 24.10.2018 תסקיר של שירות המבחן שהתרשם שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד העורר. אמנם נבחנה חלופת מעצר בדמות מעצר בית, בביתו של חבר משפחת העורר במושב יכני, אך לבסוף הומלץ שלא לשחרר את העורר לחלופת מעצר. זאת, בין השאר, מחשש שהמפקחים שנבחנו לא יוכלו להציב לעורר גבולות; מחשש בנוגע ליכולת העורר לשהות בחלופה לאורך זמן; ובהתחשב בעובדה שהחלופה שנבחנה קרובה גיאוגרפית למקום ביצוע העבירות.

ביום 25.10.2018 התקיים דיון נוסף, במסגרתו ביקש עורר לשחררו לחלופת המעצר שנבחנה. בהחלטתו מיום 6.11.2018 הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו, ודחה את האפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני מכיוון שלא הובאו טעמים מיוחדים שיתמכו בכך. עוד דחה בית המשפט את בקשת העורר להביא בפני בית המשפט את המפקחים שראיי שירות המבחן. בית המשפט ציין כי "הבעייתיות טמונה בעיקר בנתוניו" של העורר, ולא בטיב החלופה שהוצעה.

4. על כך נסב הערר שלפנינו.

העורר חזר בפירוט רב על טענותיו נגד גרסתו של אלי, וציין כי למעט עדות זו אין לרשות התביעה ראיות נוספות. לגישת העורר, היה על התביעה והמשטרה לחקור את אלי ולירן על גרסתו של העורר. העורר מיקד טענותיו בעימות שנערך בין אלי ולירן, ביום 14.1.2018, ממנו ביקש להסיק כי אלי ביקש מלירן שיפיל את האשמה על העורר. עוד נטען כי האינטרס של אלי להפליל את העורר הוא כיוון חקירה שלא נבדק דיו ולפיו, בהסתמך על עדותה של אשתו של אלי, הלה עזב את ביתו בשל חשד לקשר בינה לבין העורר. עוד הדגיש העורר את החלקים החיוביים שבתסקיר שירות המבחן, וטען שההמלצה שלא לשחררו לחלופה היא "התנגדות עקרונית" שלא נומקה כדבעי.

5. דין הערר להידחות.

לא מצאתי ממש בטענות העורר במישור של ראיות לכאורה ולא ראיתי כל חולשה בעוצמת הראיות, והחלטתו



של בית המשפט קמא בעניין זה היא בבחינת דבר דבור על אופניו. טענות הנוגעות למהימנותו של אלי, מקומם בהליך העיקרי. ועיקרו של דבר, עדותו של אלי נתמכת ומחוזקת בשורה של ראיות אובייקטיביות כגון:

(-) סרטוני מצלמת אבטחה מהקיוסק של אלי, בהם נראים העורר ואלי כותבים יחד. בסרטון מיום 4.1.2018 אף ניתן לראות כי על צג הטלפון הסלולרי של העורר מופיע צילום של תעודת זהות.

(-) מחקרי תקשורת על הקשר בין העורר לאלי בימים לפני מעצרו של אלי וביום מעצרו. הפלא ופלא - בדקה בה אלי נעצר על ידי השוטרים, הוא מתקשר לעורר. הפלא ופלא - מני אז, העורר הפסיק להשתמש בטלפון שלו.

(-) למותר לציין כי הסרטונים ומחקרי התקשורת לא מתיישבים, בלשון המעטה, עם הטענה לנתק בין אלי לבין העורר.

6. למקרא תשובותיו של העורר בחקירתו, תמהתי על הטענה כי צריך היה לעמת את אלי ואת לירן עם "גרסתו" של העורר, שאינה גרסה אלא אוסף של תשובות מתחמקות, סתמיות וחלקן מהוות עלבון לשכל הישר (כמו התשובות לגבי הטלפונים שלו).

עד כאן במישור הראיות לכאורה ועוצמת הראיות. לא למותר לציין כי לירן ואלי הורשעו על פי הודאתם, ודינו של אלי כבר נגזר לשלוש שנות מאסר.

7. אשר לעילת המעצר איני רואה להכביר במילים, באשר ענייננו בהברחה מתוכננת של כמות גדולה של סמים.

לעורר עבר פלילי, לרבות שתי הרשעות בתחום הסמים, אחת מהן שלא לצריכה עצמית, בגינה נדון למאסר בפועל של שבעה חודשים. מעבר לתסקיר השלילי לגבי העורר, הרי שהיעלמותו למשך כשבעה חודשים, כאשר גם בחקירתו נמנע מליתן תשובה היכן שהה כל אותה תקופה, מצביעה על כך שחלופה לא תסכון.

8. סוף דבר, שהערר נדחה.

ניתנה היום, י"א בכסלו התשע"ט (19.11.2018).

ש ו פ ט